

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6052/2022
23.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Басарић, адвокат из ..., против тужених ББ ПР Агенција „Перфект“ Панчево, чији је пуномоћник Звонко Радовановић, адвокат из ... и Републике Србије, Републички геодетски завод, са седиштем у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене Републике Србије изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3465/21 од 04.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 23.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене Републике Србије изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3465/21 од 04.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3465/21 од 04.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су, као неосноване, жалбе тужиоца и тужене Републике Србије и потврђена пресуда Вишег суда у Панчеву П 70/20 од 30.03.2021. године, у делу става првог изреке, којим је обавезана тужена Република Србија да као солидарни дужник тужиоцу, на име накнаде штете, исплати износ од 27.000 евра, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са каматом по стопи Централне европске банке од 01.11.2013. године од исплате, износ од 910 евра, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са каматом по стопи Централне европске банке од 30.10.2013. године од исплате, износ од 28.902,00 динара, са законском затезном каматом од 30.10.2013. године до исплате и износ од 1.318.795,00 динара, на име извршених улагања у стан, са законском затезном каматом од 30.03.2021. године од исплате, у ставу другом изреке, којим је обавезана тужена Република Србија да као солидарни дужник тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 533.030,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, у делу става трећег изреке, којим је одбијен, као неоснован, прецизирани тужбени захтев да се обавезе тужени ББ ПР Агенција „Перфект“ Панчево да као солидарни дужник тужиоцу, на име накнаде штете, исплати износ од 910 евра, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са каматом по стопи Централне европске банке од 30.10.2013. године од исплате и у ставу четвртм изреке, којим је обавезан тужилац да туженом ББ ПР Агенција „Перфект“ Панчево накнади трошкове парничног поступка у износу од 334.410,00 динара. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке, тако

што је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужена Република Србија да тужиоцу на досуђени износ од 1.318.795,00 динара исплати законску затезну камату од 21.11.2018. године до 29.03.2021. године. Ставом трећим изреке, одбијени су као неосновани захтеви тужиоца и тужене Републике Србије за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена Република Србија је благовремено изјавила ревизију, из свих законских разлога.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП) Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе. (члан 403. ст. 1.и 3.).

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 12.04.2018. године. Првостепена пресуда донета је 30.03.2021. године. Другостепена пресуда донета је 04.02.2022. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде је износ од 27.910 евра у динарској противвредности и износ од 1.347.697 динара (што према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе представља динарску противвредност 11.399,42 евра), односно укупан износ од 39.309,42 евра у динарској противвредности.

Имајући у виду да вредност побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**